

således som det tilsigtes ved anvendelse af tilskuddet efter stk. 1.

Stk. 3. Det er hensigten kun at overføre midler til fonden, efterhånden som godkendte projekter iværksættes.

Til § 8.

Der er såvel af landbrug som industri fremsat ønske om, at der tilskyndes til en kvalitetsforbedring af den her i landet avlede raps, særlig med hensyn til olieindhold.

Med sigte herpå har landbrugsorganisationerne allerede ved udformningen af lovbestemmelsen om ydelse af tilskud til avl af dansk rapsfrø af høst 1967 og 1968 henstillet, at man snarest gørligt ændrede det hidtil gældende tilskud på basis af vægten af frøet til et tilskud på basis af konstateret olieindhold. 1967-loven fastsatte derfor, at landbrugsministeren kunne bestemme, at udbetaling til avleren af tilskud for så vidt angår raps af høst 1968 kunne ske på grundlag af olieindholdet i de af de enkelte avlere leverede frøpartier.

Der har siden været foretaget undersøgelser med henblik på tilvejebringelse af den sikreste metode til måling af olieindholdet i rapsfrø, men disse undersøgelser er først tilendebragt på så sent et tidspunkt, at afregning af tilskuddet for så vidt angår rapsfrø af høst 1968 har måttet ske som hidtil på basis af vægten af frøet.

Det er nu hensigten, så snart anskaffelse af fornødent apparatur og organisering af analyseprocessen muliggør dette, at indføre afregning af tilskuddet efter olieindholdet.

Høstarealerne med raps, der i 1965 og 1966 var gennemsnitligt ca. 24.000 ha, faldt i 1967 til ca. 19.800 ha og i 1968 yderligere til ca. 14.600 ha. Efter de foreløbige foreliggende oplysninger om de til høst 1969 tegnede arealer må man regne med en yderligere tilbagegang af rapsavl i indeværende år.

Rapstilskuddet har i årene 1962-1967 været svingende mellem 14,25 og 27 øre pr. kg og var i 1968 og 1969 henholdsvis 19,32 og 25,75 øre pr. kg for frø af standardkvalitet.

På denne baggrund fremsættes der forslag om at begrænse tilskudsbeløbet som anført til maksimum 35 øre pr. kg for frø af standardkvalitet, således at eventuelt restbeløb tilføres dispositionsfonden.

Til § 9.

Paragraffen er enslydende med § 9 i den nugældende lov.

Til § 10.

Denne paragraf er ændret på forskellige punkter i forhold til § 10 i den nugældende lov. Formålet er

navnlig at klargøre strafansvaret ved afgiftsunddragelser.

Stk. 1 er ny.

Stk. 2 svarer til den gældende bestemmelse med den ændring, at forbeholdet „medmindre strengere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov“ er indskrænket til kun at gælde overtrædelser af straffelovens §§ 161-163, der vedrører visse former for urigtige erklæringer over for det offentlige. Den begrænsede henvisning til straffeloven skyldes, at man samtidig i stk. 5 foreslår en bestemmelse, der på udtømmende måde behandler afgiftsunddragelser.

Stk. 3 og 4 er enslydende med de gældende bestemmelser.

Som *stk. 5* foreslås indsat en ny bestemmelse, der tilsigter på udtømmende måde at gøre op med strafansvaret i tilfælde, hvor en overtrædelse af loven begås med forsæt til at unddrage den pågældende selv eller en anden — typisk en af ham repræsenteret person eller virksomhed — fra betaling af en afgift. I sådanne tilfælde er der et klart behov for at kunne udmåle en strengere straf end bøde, som er den sanktion, der i øvrigt kan anvendes efter denne lov. Det er ikke fyldestgørende, at der i stk. 2 er taget forbehold om anvendelse af strengere straf, hvor denne er forskyldt efter borgerlig straffelov. Det er således i domspraksis (Ugeskrift for Retsvæsen 1966 side 882) statueret, at en slagterejers undladelse af at foretage indberetning til fjerkræksportudvalget om afgiftspligtige salg ikke kunne henføres til straffelovens § 279 om bedrageri. Såfremt overtrædelserne ikke har karakter af undladt afregning af en hos andre opkrævet afgift, vil der heller ikke være mulighed for at anvende straffelovens § 278, nr. 3, om underslæb. På denne baggrund har rigsadvokaten over for justitsministeriet indstillet, at straffebestemmelserne i landbrugsafgiftslovene ændres, og den foreslåede formulering er fremkommet efter forhandling mellem justitsministeriet og landbrugsministeriet.

Strafferammen på bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år er i overensstemmelse med den strafferamme, der inden for den øvrige afgiftslovgivning er fastsat for tilsvarende forhold, jfr. f. eks. § 35, stk. 3, i lov nr. 202 af 31. marts 1967 om almindelig omsætningsafgift. Et strafmaksimum på fængsel i 2 år svarer også til det normale strafmaksimum for berigelsesforbrydelser efter straffelovens § 285.

Stk. 6 svarer til det nugældende stk. 4.

Som *stk. 7* foreslås indsat en bestemmelse om, at sager efter denne lov fortsat — uanset den ændrede strafferamme i stk. 5 — skal behandles som politisager. Tilsvarende bestemmelser findes i den øvrige afgiftslovgivning, jfr. f. eks. § 35, stk. 4, i lov om almindelig omsætningsafgift.